

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6Csp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420200986
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:4420200986.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, proti žalovaným: 1. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. L., M. R. I. XXXX/XX, 2. F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. L., M. R. I. XXXX/XX, obaja zastúpení JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom 010 01 Žilina, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 8.646,17 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Súd žalovaným v rade 1 a 2 **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v rozsahu 80 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. V tejto veci sa pôvodný žalobca, l. / ďalej len l./ návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným súdu dňa 28.2.2020 domáhal od žalovaných v rade 1 a 2 spoločne a nerozdielne zaplatenia žalovanej istiny 10.352,- eur s prísl. a náhrady trov konania. Žalobca, v tom čase l., a.s., v žalobe uviedol, že pohľadávka vznikla titulom zmluvy o pôžičke zo dňa 15.8.2016 číslo XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, ktorú so žalovanými v rade 1 a 2 ako dlžníkmi uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ. Na základ uvedenej zmluvy veriteľ- spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. poskytol žalovaným v rade 1 a 2 ako spoludlžníkom pôžičku / úver/ 13.000,- eur za podmienok dohodnutých v zmluve. Keďže žalovaní v rade 1 a 2 pôžičku /úver/ riadne nesplácali, došlo k jej zosplatneniu a zosplatnená pohľadávka je predmetom tohto konania. Tunajší súd vo veci vydal dňa 24.3.2020 platobný rozkaz sp.zn. 6Csp/21/2020-74, voči ktorému podali obaja žalovaní odpor, v ktorom žalovaní spochybnili výšku žalovanej sumy v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky, namietali, resp. spochybnili zosplatnenie úveru a súčasne namietali aj skutočnosť, že veriteľ nedostatočne preveroval ich bonitu. Z dôvodu včas podaného odôvodneného odporu súd uznesením zo dňa 21.4.2020 tento platobný rozkaz zrušil a na prejednanie veci nariadil pojednávanie.

2. V poradí prvým rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 6Csp/21-2020-308 zo dňa 30.11.2020 bolo vo veci rozhodnuté rak, že l. výrokom súd žalovaným v rade 1 a 2 uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.646,17 eur, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.046,92 eur od 26.07.2017 do 13.01.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.883,52 eur od 14.01.2020 do 11.02.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.730,79 eur od 12.02.2020 do 17.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.578,06 eur od 18.03.2020 do 16.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.422,63 eur od 17.04.2020 do 30.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.267,20

eur od 01.05.2020 do 15.06.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.096,23 eur od 16.06.2020 do 21.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.925,26 eur od 22.07.2020 do 28.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.806,10 eur od 29.07.2020 do 26.08.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.702,48 eur od 27.08.2020 do 08.10.2020 a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.646,17 eur od 09.10.2020 do zaplatenia a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. II. výrokom konanie v časti o zaplatenie sumy 1.705,83 eur zastavil. III. výrokom súd rozhodol o trovách strán sporu a IV. výrokom vrátil žalobcovi časť súdneho poplatku. V časti teda konanie zastavil a o zvyšku žalovanej sumy rozhodol tak, že žalobe vyhovel. Súd prvej inštancie totiž na základe vykonaného dokazovania dospel záveru, že nárok uplatnený žalobcom je oprávnený, keďže svoj nárok si uplatňuje na základe zmluvy o úvere dohodnutej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými, na základe ktorej bola žalovaným v rade 1 a 2 poskytnutá pôžička v sume 13.000,- eur, ktorú sa žalovaní zaviazali vrátiť v 96 -tich splátkach po 225,61 eura mesačne a teda obaja žalovaní pri včasnom a riadnom splácaní mali žalobcovi vrátiť celkom sumu 21.658,56 eura. Súd mal za preukázané, že obaja žalovaní na úhradu uvedeného úveru do podania žaloby uhradili sumu 4.565,85 eura. Keďže obaja žalovaní porušili svoju povinnosť splácať pôžičku včas a riadne, žalobca dňa 26.05.2017 listom vyzval obidvoch žalovaných k úhrade dlžných splátok a upozornil ich na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru: Nakoľko ani jeden zo žalovaných napriek tejto výzve dlžné splátky nezaplatili, žalobca dňa 19.07.2017 úver zosplatnil, o čom informoval obidvoch žalovaných listom zo dňa 20.07.2017. Žalovaní sa teda dostali do omeškania viac než tri mesiace, a preto žalobcovi vzniklo podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka oprávnenie vyhlásiť dlh za splatný v celom rozsahu. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná suma 10.352,- eura predstavuje rozdiel medzi sumou 14.612,77 eur, ktorá predstavovala zostatok dlhu ku dňu zosplatnenia úveru, ku ktorej boli pripočítané náklady spojenej s vymáhaním pohľadávky v sume 305,08 eur a sumou 4.565,85 eura ktorú žalovaný zaplatil do podania žaloby ((14.612,77 eura + 305,08 eura) mínus 4.565,85 eur = 10.353,-eur)). Konajúci súd nepovažoval za dôvodnú obranu žalovaných, že nebola overená bonita žalovaných pred poskytnutím úveru, keďže žalovaní pred poskytnutím úveru uviedli, že im nie sú známe okolnosti, ktoré by mali vplyv na riadne plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. Súd v tom čase z uvedeného dôvodu preto túto námietku žalovaných považoval za účelovú. Taktiež mal súd za to, že v danom prípade došlo zo strany žalobcu k riadnemu zosplatneniu úveru § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaným bolo zaslané oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zaslané listom zo dňa 20.7.2017, pričom listom zo dňa 26.5.2017 boli upozornení na to, že úver bude zosplatnený. Súd preto s poukazom na ustanovenie § 489, § 491 a § 657 Občianskeho zákonníka žalobe vo zvyšku / v zmysle čiastočného späťvzatia žaloby/ vyhovel.

3. Voči vyššie uvedenému rozsudku tunajšieho súdu sp.zn. 6Csp/21-2020-308 zo dňa 30.11.2020 podali žalovaní odvolanie. Žalovaní rozsudok napadli čo do I. výroku, ktorým im súd uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 8.646,17 eura s príslušenstvom a aj proti závislému III. výroku o trovách. Odvolanie bolo podané v zákonnej lehote. Žalovaní v rade 1 a 2 mali zato, že bolo porušené ich právo na spravodlivý proces. Tvrdili, že v konaní pred súdom prvej inštancie namietali nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, a preto žalobca nemá v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia podľa žalovaných neobsahovalo ani zmienku o tom, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, t.j. ako sa vysporiadal s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Súd prvej inštancie podľa odvolateľov nezdôvodnil na základe čoho mal preukázané splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky, a teda na základe čoho mal preukázanú aktívnu vecnú legitímáciu. Ďalej poukázali na to, že nesprávne skutkové zistenia a následné nesprávne právne posúdenie spočívali aj v tom, že konajúci súd vyhodnotil, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru postupoval s odbornou starostlivosťou a skúmal bonitu žalovaných, a teda nie je dôvod na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov a taktiež, že boli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pôžičky v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Ďalej žalovaní poukázali na to, že od 1.1.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti / Consumer Finance Holding, a.s./ stala I.. Banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretné, najmä sú povinné pri vykonávaní obchodov postupovať s vynaložením odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverne preukázať. Podľa názoru žalovaných splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať so splnením,

resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaní v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedli, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zdôraznili pritom, že pohľadávku postúpila až I.. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú I. a.s.. V tejto súvislosti odvolatelia poukázali na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.10.2020 sp. zn. 19CoCsp/28/2020 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 16.05.2017 sp. zn. 11Co/117/2017, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.02.2019 sp. zn. III.ÚS 4129/18. Žalobcovia mali zato, že vzhľadom na to, že veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné, čo má za následok nepreukázanie výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. A keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nenastala ešte konečná splatnosť úveru (termín konečnej splatnosti 20.09.2024) a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pre nekonanie s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať za neplatné, zo strany I. došlo k postúpeniu tzv. nezosplateného, živého úveru, čo je v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaní poukázali na to, že z ustanovení § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zákonodarcu vyžaduje jednoznačne 2 úkony, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Tento právny názor potvrdil Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018. K fikcii doručenia poukázali na rozhodnutie Bankovej rady NBS zo dňa 27.11.2018 číslo NBS1-000-024-396 dostupnom na <https://www.nbs.sk/sk/dohlad-nad-financnym-trhom-prakticke-informacie/vyroky-pravoplatnych-rozhodnuti/rozhodnutia-detail/vyrok-rozhodnutia/d37bdd37-e5fe-4975-8ff1-a9d100c15cc4>. A keďže žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu do dispozičnej sféry žalovaného pred dorúčením žalobného návrhu, neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Podľa názoru žalovaných je právne irelevantné, že dorúčením žaloby žalovaným bolo preukázané doručenie predžalobnej upomienky. Predžalobná upomienka je neplatný právny úkon, pretože právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nejde o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vypracovanú bankovým subjektom a táto výzva sa vzťahuje na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a nie na upozornenie na postúpenie pohľadávky. Za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 21.05.2020 sp. zn. 1Co/301/2019. Žalovaní mali preto zato, že žalobca nepreukázal dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, žalobca z uvedeného dôvodu nie je aktívne vecne legitimovaný v konaní, na čo musí súd prihliadať ex offico. Z vyššie uvedených dôvod žalovaní navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vo zvyšnej časti zamietne žalobný návrh a prizná žalovaným právo na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo vyššie uvedenej právnej veci. K odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý považoval napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu za vecne správne. Mal zato, že sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal s právnou aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam. Námietku skúmania bonity žalovaných a aj námietku nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu považoval za účelovú. Poukázal na skutočnosť, že predmetnú pôžičku žalovanému neposkytovala banka. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. nikdy bankou nebola, bola poskytovateľom spotrebiteľských úverov v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení neskorších predpisov. Poskytnutý úver nebol bankovým produktom a právny vzťah medzi žalovanými a pôvodným veriteľom nepodliehal právnomu režimu zákona o bankách. Išlo o spotrebiteľský úver podliehajúci režimu zákona o spotrebiteľských úveroch vrátane podmienok postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru podľa § 17. Záonné podmienky pre postúpenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru preto splnené boli. Žalobca poukázal na to, že I. je len právnym nástupcom pôvodného veriteľa, ktorý zanikol rozdelením ku dňu 31.12.2017. Avšak aj v prípade ak by postúpenie pohľadávky podliehalo splneniu obligatórnych podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, tieto boli splnené. Pred postúpením pohľadávky boli žalovaní napriek

písomnej výzve nepretržite v omeškaní s plnením čo i len časti svojho záväzku a pôvodný veriteľ ich preukázateľne vyzval na jeho splnenie písomnou výzvou zo dňa 26.05.2017, ktorá im bola doručená dňa 1.6.2017. Právny názor zástupcu žalovaných, že písomná výzva má byť dlžníkovi zaslaná bezprostredne pred postúpením nemá oporu v zákone. Tento nesprávny právny názor nepodporujú ani rozhodnutia všeobecných súdov, na ktoré sa odvoláva právny zástupca žalovaných. Naopak, ustálená rozhodovacia prax všeobecných súdov považuje odoslanie výzvy na zaplatenie čo i len čiastočne omeškaného peňažného záväzku, kedykoľvek po vzniku tohto omeškania za splnenie tejto zákonnej podmienky. V tomto smere odkázal na záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30.11.2015 ako aj na právny záver vyjadrený v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline pod č. k. 10Co/530/2015-177 zo dňa 31.03.2018. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania. K tomuto vyjadreniu sa vyjadrili žalovaní, ktorý v podstate zotrvali na svojich tvrdeniach. Žalobca podľa nich nepreukázal, že právny predchodca žalobcu postupoval pri skúmaní bonity žalovaných s odbornou starostlivosťou. Žalobca síce preveril úverovú zaťaženosť v príslušnom registri, nepreveril, alebo nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaných na živobytie, ubytovanie, strava, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovaným úver vo výške 13.000,- eur, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Preto nebol žalobca oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Sankcia uvedená v § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy o úvere má za následok, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné považovať za neplatné. Žalovaní poukázali aj na to, že predžalobnú upomienku a aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dlhu, t.j. právne úkony realizované v zmysle §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, teda výzva pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti a aj samotné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti treba v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka považovať za neplatné a to pre ich neurčitosť. Nie je v nich totiž jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. V takom prípade má žalobca nárok len na splátky zročné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Čo sa týka predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, tieto vypracovala obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá v tom čase bola nebankovým subjektom a teda sa na ňu v roku 2016 a 2017 nevzťahovalo ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Od 1.1.2018 sa právnym nástupcom zaniknutej spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s.. Žalovaní opäť zopakovali, že banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri výkone svojej činnosti postupovať obozretne, najmä sú povinné vykonávať obchody s pri vynaložení odbornej starostlivosti; vynaloženie odbornej starostlivosti je banka a pobočka zahraničnej banky povinná hodnoverné preukázať. A podľa názoru žalovaných splnenie, resp. nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nebankového subjektu v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nie je možné stotožňovať so splnením, resp. nesplnením povinnosti banky, alebo pobočky zahraničnej banky postupovať v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Opätovne žalovaní poukázali na to, že ani predžalobnú upomienku a ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nie je možné považovať za výzvu požadovanú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ani jeden z týchto úkonov sa totiž nevzťahuje na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaní poukázali na to, že pohľadávku postúpila až I. ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., a preto je potrebné predložiť výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách vystavenú I. úverovou bankou a.s.. K tomuto vyjadreniu žalovaných sa písomne opäť vyjadril žalobca. Tento zotrval na svojom tvrdení vo vyjadrení k odvolaniu vo vzťahu k namietanej aktívnej legitímácii. K námietke žalovaných týkajúcej sa overovaniu bonity žalovaných poukázal na to, že občianske preukazy žalovaných neboli žiadnym spôsobom odcudzené, boli doložené pri podpise úverovej zmluvy spolu s preukazmi poisťencov a klienti spíňali štandardné riskové podmienky. Žalovaní podpisom danej zmluvy prehlásili, že uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaní taktiež prehlásili, že ku dňu podpisu zmluvy im neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie ich záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy. Žalovaní teda mali možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporovali. Žalovaní preukázali výšku ich mesačného príjmu. Ako dôkaz predložili výpisy z účtov, potvrdenie zamestnávateľa o príjme, rozhodnutie zo sociálnej poisťovne a iné. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa s poukazom na žalovanými uvádzané hodnoty žalobcovi preto javila ako primeraná. Žalovaní spočiatku predpísané splátky riadne uhrádzali. Žalobca poukázal na to, že on už nemá dosah na tie okolnosti, ktoré znemožnili žalovaným úver splácať v čase po podpise zmluvy. Žalobca súčasne poukázal na to, že žalovaní žiadnym spôsobom neinformovali jeho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovaným riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaných nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by žalobcov právny predchodca posúdil

a so žalovanými dohodol nové podmienky splácania. Žalobca mal za to, že tak zdroj príjmu ako aj schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 zákona o bankách.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo vyhovujúcej časti v spojení s výrokom o nároku na náhradu trov konania / t.j. v I. a III výroku/ zrušiť. V odvolaní nenapadnutej (zastavujúcej) časti (II. výrok) rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd dospel k záveru že v napadnutej časti je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné a taktiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal námietkou žalovaných v priebehu konania, keď po postúpení pohľadávky z pôvodného žalobcu I., a. s. G. (postupcu) na terajšieho žalobcu Intrum Slovakia, s.r.o. Bratislava (postupníka) k 21.08.2020, namietali, že žalobca nepreukázal, že by právny predchodca žalobcu postupoval v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, keďže nepredložil výzvu v zmysle tohto ustanovenia a preto žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu, na ktorú je konajúci súd povinný prihliadať ex offo. Odvolací súd poukázal na to, že skúmanie vecnej legitímácie strán sporu je podstatnou súčasťou každého súdneho skonania a súd ju musí skúmať aj ex offo, t.j. aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má pritom za následok zamietnutie žaloby (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 205/2009 z 29.06.2010). Preto v prípade, ak konajúci súd ignoroval námietku žalovaných o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú mal skúmať v priebehu konania, potom zaťažil svoje konanie takou procesnou vadou, ktorá vážne zasiahla do obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj do obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru (pozri rozhodnutie Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 266/2014). Odvolací súd ďalej poukázal na to, že pod pojmom „aktívna vecná legitímácia“ je potrebné rozumieť také hmotnoprávne postavenie, z ktorého žalobcovi prináleží ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie tejto vecnej legitímácie, či už aktívnej, alebo pasívnej, je imanentnou súčasťou súdneho konania. Odvolací súd v danom prípade súčasne uviedol, že nie je postačujúce, aby žalobca v súdnom konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal len oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca (pôvodne I.) domáhal od žalovaných v rade 1 a 2 toho, aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 10.352,- eur s prísl. titulom zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, zo dňa 15.8.2016. Na základe návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu podľa § 80 ods. 1, 2 C.s.p. rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 19.09.2020 č. k. 6Csp/21/2020-215 tak, že pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu tak, že do konania na miesto doterajšieho žalobcu / I., a.s./ vstupuje Intrum Slovanka s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtne 48, IČO: 35 831 154. Odvolací súd uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný v súvislosti s aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu, ktorú žalovaní namietali, nakoľko sa prvoinštančný súd vôbec nezaoberal právnym posúdením ohľadne splnenia podmienok ustanovených § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o bankách“), ktoré sa vyžaduje, ak banka (I., a.s.) postupuje svoju pohľadávku na nebankovú spoločnosť (Intrum Slovakia s.r.o.). Keďže k postúpeniu pohľadávky v danej veci došlo medzi bankou a nebankovým subjektom, okrem všeobecnej úpravy postúpenia pohľadávky podľa Občianskeho zákonníka, je potrebné zohľadniť aj špeciálnu úpravu týkajúcu sa postúpenia pohľadávky podľa Zákona č.483/2001 Z. z. o bankách, zakotvenú v jeho ustanovení § 92 ods. 8, ktoré ustanovenie sprísňuje zákonné predpoklady postúpenia bankovej pohľadávky z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom už nad pohľadávkou nie je vždy zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá je dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu. Podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňujú platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Odvolací súd poukázal na to, že ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka určuje, ktoré pohľadávky nemožno platne postúpiť, pričom postúpenie určitých pohľadávok môže byť zakázané špeciálnymi predpismi, prípadne postúpenie môže byť zákonom síce dovolené, ale len za určených podmienok. A podľa odvolacieho súdu je ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách takým ustanovením, ktoré upravuje ďalšie špeciálne podmienky (popri všeobecných v Občianskom zákonníku), za ktorých môže byť banková pohľadávka (alebo jej časť) postúpená. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách banka môže tretej osobe postúpiť len takú pohľadávku, ktorá bola v čase postúpenia splatná (rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 36/2020 z 15.12.2020). Odvolací súd poukázal na § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo

pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Odvolací súd ďalej uviedol, že osobitným predpisom podľa tohto ustanovenia je ustanovenie § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa § 20 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch je veriteľ oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného J., a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a. Podľa § 20a ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch na udelenie povolenia poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a/ musí mať žiadateľ právnu formu akciovej spoločnosti, právnu formu jednoduchej spoločnosti na akcie, právnu formu spoločnosti s ručením obmedzeným alebo právnu formu európskej spoločnosti alebo musí byť založený na účely zápisu akciovej spoločnosti, na účely zápisu jednoduchej spoločnosti na akcie, na účely zápisu spoločnosti s ručením obmedzeným alebo na účely zápisu európskej spoločnosti do obchodného registra a musí preukázať splnenie v zákone stanovených podmienok. Odvolací súd poukázal na to, že aj keď v danej veci z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplýva, že k 21.8.2020 došlo k postúpeniu pohľadávky z I., a.s. na Intrum Slovakia, s. r. o., súd sa postúpením pohľadávky na žalobcu v zmysle citovaných zákonných ustanovení nezaoberal, teda aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu z úradnej povinnosti neskúmal v zmysle príslušných ustanovení. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie nezaoberal ani tým, či došlo pred postúpením pohľadávky k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a či pre predčasné vyhlásenie splatnosti úveru boli splnené zákonné podmienky, vrátane účinného doručenia písomnej výzvy predchodcu žalobcu (I., a.s.) žalovaným v rade 1 a 2, ktorí namietali, že za výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať predžalobnú upomienku a tiež ani oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, lebo tieto dokumenty sa vzťahujú na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okrem uvedeného odvolací súd poukázal aj na to, aby sa tunajší súd vysporiadal aj s námietkou žalovaných týkajúcej sa toho, či si veriteľ pri poskytovaní úveru žalovaným v súlade so zákonom preveroval ich úverovú zaťaženosť, a teda či nedošlo k porušeniu § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré porušenie je sankcionované sankciami uvedenými v § 11 ods. 2 cit. zákona.

5. Ako bolo uvedené vyššie, v časti o zaplatenie sumy 1.705,83 eur už bolo konanie právoplatne zastavené. Čo sa týka zvyšku žalovanej sumy, ktorá predstavuje: istinu 8.646,17 eur, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10.046,92 eur od 26.07.2017 do 13.01.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.883,52 eur od 14.01.2020 do 11.02.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.730,79 eur od 12.02.2020 do 17.03.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.578,06 eur od 18.03.2020 do 16.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.422,63 eur od 17.04.2020 do 30.04.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.267,20 eur od 01.05.2020 do 15.06.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 9.096,23 eur od 16.06.2020 do 21.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.925,26 eur od 22.07.2020 do 28.07.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.806,10 eur od 29.07.2020 do 26.08.2020, úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.702,48 eur od 27.08.2020 do 08.10.2020 a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.646,17 eur od 09.10.2020 do zaplatenia, tak v tejto časti bol napadnutý rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená

na ďalšie konanie. T.j. predmetom konania na tunajšom súde po vrátení veci odvolacím súdom zostala istina 8.646,17 eur s vyššie uvedeným príslušenstvom a náhrada trov konania.

6. Predmetom konania po čiastočnom zastavení konania zostala teda pohľadávka žalobcu, ktorá mala vzniknúť zo zmluvy o pôžičke. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaní v rade 1 a 2 ako spoludlžníci uzavreli so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom dňa 15.8.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky číslo XXXXXXXXXXXX / ďalej len zmluva o spotrebiteľskom úvere/. Na základe uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ, poskytla žalovaným v rade 1 a 2 ako spoludlžníkom spotrebiteľský úver vo výške 13.000,- eur. Žalovaní v rade 1 a 2 sa zaviazali tento úver splácať veriteľovi vo forme dohodnutých 96-tich mesačných splátok po 225,61 eur, s tým, že celkovo mali podľa zmluvy veriteľovi splatiť 21.658,56 eur. Ku dňu podania žaloby však zaplatili len sumu 4.565,85 eur. Keďže si žalovaní v rade 1 a 2 svoje povinnosti zo zmluvy riadne neplnili, dohodnuté splátky riadne a včas nesplácali, veriteľ z úverového vzťahu / Consumer finance Holding, a.s./ najskôr výzvou z 26.5.2017 žalovaného v rade 1 / č.l. 28 v spise/ vyzval na úhradu v tom čase dlžnej sumy 958,84 eur, s upozornením na zosplatenie úveru. Žalobca však súdu nepredložil dôkaz, že táto výzva bola zaslaná žalovanému v rade 1. Predložil len doručenkou preukazujúcu doručenie nejakej písomnosti žalovanej v rade 2 / č.l. 31 v spise/ bez preukázania, čo bolo vlastne žalovanej v rade 2 doručované / výzva na jej meno sa v spise nenachádza/. Následne veriteľ / Consumer Finance Holding, a.s./ mienil úver zosplatiť, ako to vyplýva z oznámenia o okamžitej splatnosti úveru z 20.7.2017, ku ktorému však neboli súdu predložené doklady preukazujúce doručenie / doručovanie tohto oznámenia žalovaným v rade 1 a 2. Pohľadávku z vyššie uvedeného úverového vzťahu, ktorý súd právne posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, si v tomto konaní uplatnil najskôr právny nástupca veriteľa / obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s./, a to I. úverová banka a.s.. V priebehu konania súd na návrh žalobcu z procesného hľadiska pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky z pôvodného žalobcu / I., a.,s./ na súčasného žalobcu a to ku dňu 21.8.2020. Čo sa týka samotného nároku uplatňovaného v konaní a o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté, tento vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd posudzoval podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania bola v čase začatia konania tzv. bankovou pohľadávkou, nakoľko jej vlastníkom bola banka / I., a.s./ . Táto ju nadobudla ako právny nástupca obchodnej spoločnosti Consumer finance Holding, a.s.. K jej postúpeniu tejto pohľadávky na súčasného žalobcu / Intrum Slovakia, s.r.o./ malo dôjsť v priebehu konania. Uvedené postúpenie pohľadávky žalovaní spochybnili. Bez ohľadu na to, či to žalovaný spotrebiteľ rozporuje alebo nie, súd je povinný zaoberať sa vecnou legitimitáciou žalobcu a to ex offo.

7. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob

výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

8. V konaní nebolo sporné, že žalovaní v rade 1 a 2 ako spoludlžníci uzavreli s obchodnou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. vyššie uvedenú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a tiež nebolo sporné, že ako dlžníci si žalovaní svoje povinnosti zo zmluvy riadne neplnili, úver dohodnutým spôsobom riadne a včas neuhradili. Toto súd za sporné nepovažoval. Z uvedeného dôvodu Consumer Finance Holding, a.s. realizoval máji až júly 2017 úkony smerujúce k zosplateniu pohľadávky. Žalovaní však celé zosplatenie namietali, tvrdili, že nebolo vykonané v súlade so zákonom. Napriek námietkam žalovaných a aj rozhodnutiu KS Nitra, žalobca súdu nepreložil dôkazy jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukazujúce, že už tá prvotná výzva s upozornením na možnosť zosplatenia / § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /, ktoré upozornenie musí predchádzať zosplateniu, bola vôbec

obom žalovaným riadne doručená. Ako súd uviedol vyššie, z listinných dôkazov mal preukázané len to, že bola vypracovaná takáto výzva s upozornením na meno žalovaného v rade 1, žalobca však súdu nepredložil dôkaz o jej doručení žalovanému v rade 1 a naopak v spise sa nenachádza výzva s príslušným upozornením na meno žalovanej v rade 2, do spisu bola založená len doručienka podpísaná žalovanou 2, z ktorej ale nie je zrejmé, čo sa jej doručovalo. Bez preukázania doručenia takejto výzvy, resp. upozornenia na možnosť zosplatnenia obom žalovaným v rade 1 a 2, nie je možné riadne vyhodnotiť, či bol dodržaný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a to aj vo vzťahu k v predmetnom ustanovení uvedenej 15 dňovej zákonnej lehoty. Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že žalobca dostatočne v konaní nepreukázal, že bol zo strany veriteľa dodržaný zákonný postup upravený v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že došlo k platnému a účinnému zosplatneniu pohľadávky žalovanej v tomto konaní. Súd vzhľadom na uvedené preto dospel k záveru, že k platnému / v súlade so zákonom podľa § 53 ods. 9 OZ / zosplatneniu úveru nedošlo a preto samotný úkon -vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru z 20.7.2017 / č.l. 29/, pre rozpor so zákonom vyhodnotil ako neplatný / § 39 Občianskeho zákonníka/. Súd podotýka, že ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti žalovaným v rade 1 a 2 preukázateľne doručené nebolo. A teda im nebola preukázateľne doručená výzva na úhradu zosplatnenej pohľadávky. Keďže súd dospel k záveru, že k platnému zosplatneniu úveru nedošlo, t.j. pohľadávka sa nestala predčasne splatnou, nemohlo dôjsť ani k jej platnému postúpeniu na súčasného žalobcu. Je pravda, že veriteľom zo záväzkového vzťahu bola pôvodne obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.. Podľa projektu rozdelenia a zlúčenia uzavretého dňa 11.12.2017 sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľa v zmluvnom vzťahu založenom titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere stala I., a.s., Vlatníkom pohľadávky z predmetného úverového vzťahu sa stala Banka. Pohľadávka z predmetného zmluvného vzťahu založeného zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa teda stala bankovou pohľadávkou, na ktorú je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia zákona o bankách. T.j. k platnému postúpeniu predmetnej bankovej pohľadávky na súčasného žalobcu by mohlo dôjsť len za predpokladu, že by boli splnené podmienky predpokladané zákonom o bankách. Súd však tieto skutočnosti dostatočne preukázané nemal. V konaní nebolo preukázané, že zo strany banky / I., a.s./ bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nebolo preukázané, že predmetom postúpenia bola riadne zosplatnená/ splatná/ pohľadávka. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na nebankový subjekt môžu byť len tie pohľadávky, ktoré sú v čase postúpenia splatné a s ktorými je dlžník v čase postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, dlhšie ako 90 dní v omeškaní a to napriek písomnej výzve zo strany banky. S poukazom na uvedené ustanovenie zákona o bankách je teda zrejmé, že pre platné postúpenie takejto pohľadávky patriacej banke musia byť súčasne splnené dve základné podmienky. Prvou podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky z banky na nebankový subjekt je existencia písomnej výzvy banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej a zosplatnenej úverovej pohľadávky klientovi, aby klient túto pohľadávku mal možnosť ešte pred samotným postúpením uhradiť pôvodnému veriteľovi- banke. Druhou podmienkou je nepretržité viac než deväťdesiat dní trvajúce omeškanie klienta / dlžníka/ so splnením jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky, ktorá má byť predmetom postúpenia. Splnenie týchto podmienok mal v konaní preukázať žalobca. Žalobca, ako už bolo uvedené, v konaní nepreukázal, že došlo k platnému predčasnému zosplatneniu úverovej pohľadávky, nepreukázal ani to že banka pred postúpením pohľadávky riadne žalovaných samostatnou výzvou realizovanou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách vôbec vyzvala na úhradu zosplatnenej pohľadávky. Žalobca teda nepreukázal, že postupovaná pohľadávka bola splatná a nepreukázal ani to, že žalovaní v rade 1 a 2 boli v čase pred postúpením pohľadávky bankou riadne písomne vyzvaní na splnenie dlžnej, splatnej sumy tak ako to požaduje § 92 ods. 8 zákona o bankách. Na doplnenie súd uvádza, že v tomto prípade žaloba nemôže byť považovaná za výzvu podľa zákona o bankách, pretože nemá povahu hmotnoprávneho úkonu bankovej výzvy pred postúpením s dôsledkami na hmotnoprávny nárok alebo jeho nositeľa. Veď vôbec neobsahovala samotnú zákonom požadovanú výzvu na zaplatenie s poučením o možnosti postúpenia. Súd teda nemal v konaní jednoznačne a nad všetku pochybnosť preukázané, že skutočne došlo k platnému / v súlade so zákonom/ zosplatneniu úveru a že žalovaní boli podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách aj riadne vyzvaní na úhradu takto zosplatnenej pohľadávky. Preto aj následné postúpenie pohľadávky, pri ktorom neboli splnené náležitosti ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, pre rozpor so zákonom vyhodnotil súd ako neplatné / § 39 Občianskeho zákonníka/. K platnému postúpeniu by mohlo dôjsť len za predpokladu, že by boli splnené podmienky predpokladané zákonom o bankách, ako je uvedené vyššie. Súd však tieto skutočnosti dostatočne preukázané nemal, preto zmluvu o postúpení pohľadávok uzatvorenú medzi I., a.s, a žalobcom, na základe ktorej malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky

žalovanej v tomto konaní ku dňu 21.8.2020, vyhodnotil ako neplatnú pre rozpor so zákonom o bankách / § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka/. Keďže súd dospel k záveru, že žalobca nie je vecne legitimovaný v konaní, nakoľko platne nevstúpil do práv a povinností veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobu z uvedeného dôvodu zamietol.

9. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu Nitra sa mal však tunajší súd vysporiadať aj s námietkou žalovaných o nedostatočnom preverovaní ich bonity. Žalovaní teda v konaní namietali, že veriteľ z úverového vzťahu nemohol úver zosplatiť aj s poukazom na ustanovenie §7 v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bol veriteľ / Consumer Finance Holding, a.s./ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaných v rade 1 a 2 ako spotrebiteľov a spoludlžníkov, splácať poskytnutý spotrebiteľský úver. A ak by nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní tejto ich schopnosti, neznamenalo by to síce neplatnosť zmluvy, podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, by však nebol oprávnený od žalovaných požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, t.j. nebol by oprávnený z tohto dôvodu úver predčasne zosplatiť. Žalobca súdu predložil listinné doklady, ktorými preveroval túto bonitu. Súd z predloženej žiadosti o poskytnutie pôžičky zistil, že príjem žalovaného v rade 1 ako zamestnanca bol vo výške 662,- eur a príjem žalovanej v rade 2 bol vo výške 198,- eur, t.j. spolu cca 800,- eur. Žalovaná tento príjem mala ako dávkou v nezamestnanosti, nakoľko podľa potvrdenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky z 11.5.2016 / č.l. 409 v spise/ bola evidovaná ako uchádzač o zamestnanie. Z predloženého výpisu z účtu za mesiac jún 2016 súd zistil, že minimálne z účtu žalovaného v rade 1 boli realizované minimálne dva trvalé príkazy a to na sumu 470,- eur a na sumu 230,- eur a už v tom čase žalovaný 1 uhrádzal nejakú splátku úveru 149,- eur. Z predložených dokladov nie je zrejmé, či veriteľ preveroval o aké trvalé príkazy, splátky išlo, s akou pravidelnosťou realizované /či mesačne, štvrťročne.../, t.j. z dokazovanie nemal súd preukázané či veriteľ, a ak áno, ako vôbec vyhodnotil zistenia z výpisu z účtu. T.j. ako vyhodnotil prípadný dosah uvedených platieb, vzhľadom na príjem žalovaných, t.j. na celkovú bonitu žalovaných vo vzťahu k schopnosti splácať úver o ktorý ho žiadali. Bez ohľadu na to, čo žalovaní uviedli v žiadosti o úver, veriteľ mal k prevereniu ich bonity pristupovať s odbornou starostlivosťou, t.j. v prípade, že ich spoločný príjem bol spolu vo výške cca 800,- eur, z čoho za stabilný sa dal považovať v tom čase len príjem žalovaného v rade 1 zo zamestnania / 662,- eur/, nakoľko príjem žalovanej v rade 2 predstavovali v tom čase dávkou v nezamestnanosti, mal veriteľ aj s náležitou ostražitosťou, obozretnosťou, s poukazom na vyššie uvedené trvalé príkazy preveriť aj ich výdavky. Je teda zrejmé, že žalovaní napriek tomu, že bola žalovaná v rade 2 v tom čase nezamestnaná, požiadali o úver v nemalej výške 13.000,- eur. Podľa súdu veriteľ v tomto prípade nedostatočne posúdil ich schopnosť úver splácať, dostatočne neprihliadol na to, že je žalovaná je nezamestnaná, že zrejme majú pravidelné mesačné výdavky v nemalej výške. Okrem splácania úverov je ich rodinný rozpočet zaťažovaný aj inými výdavkami a to bývanie, stravu, náklady na bežný život atď.. Podľa súdu mal byť veriteľ obozretnejší pri preverovaní ich bonity, mal napr. dôkladnejšie preveriť účel úveru, s odbornou starostlivosťou vyhodnotiť, či pri ich príjmoch a výdavkoch na bývanie, na živobytie, prípadne iné záväzky budú schopní úver vo výške 13.000,- eur s mesačnou splátkou 225,61 eur splácať. Z vykonaného dokazovania súd nezistil, že by aj prípadné iné pravidelné, už existujúce výdavky veriteľ bral pri vyhodnocovaní schopnosti žalovaných splácať úver do úvahy. Pritom z prehľadu úhrad je zrejmé, že žalovaný z 96 dohodnutých splátok boli schopní v dohodnutej lehote splatnosti uhradiť len prvé tri. Preto podľa súdu mal veriteľ riadne preveriť ich schopnosť splácať úver vo výške 13.000,- eur, veď ho mali splácať ďalších 8 rokov s mesačnou splátkou 225,61 eur. Sankciou za nesplácanie úveru je totiž možnosť jeho zosplatnenia, kedy reálne hrozí, že dlžník v prípade zosplatnenia ktoréhokoľvek z poskytnutých úverov, v tomto prípade žalovaní v rade 1 a 2, nebudú z ich príjmu schopní nielenže uhradiť zosplatnenú pohľadávku, ale uvedené môže mať vplyv aj na ich schopnosť splácať iné ich záväzky. Preto bolo podľa súdu pri takomto príjme žalovaných, kedy jeden z nich bol v tom čase nezamestnaný, a zohľadniac výšku poskytovaného úveru povinnosťou veriteľa dôkladnejšie pristúpiť k prevereniu ich finančných možností a súčasne ich s odbornou starostlivosťou aj vyhodnotiť. Súd poukazuje na to, že v prípade preverovania bonity toho ktorého klienta, nie je možné to robiť prísne formalisticky, ale individuálne posudzovať príjmy dotknutej osoby, ale aj jej výdavky. Práve tento osobitný prístup má slúžiť na zistenie a odstránenie akýchkoľvek prípadných pochybností o platobných schopnostiach a finančných možnostiach žiadateľa o úver a tým predísť situácii, kedy dlžník nie je schopný úver dohodnutým spôsobom riadne splácať. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že veriteľ z úverového vzťahu dostatočne, s odbornou starostlivosťou nepreveril schopnosť žalovaných - spotrebiteľov splácať poskytovaný úver, preto podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený od nich ani žiadať

predčasné splatenie celého úveru. Uvedené vplyv na platnosť samotnej úverovej zmluvy nemá, veriteľ však nebol oprávnený úver zosplatiť. T.j. ak by aj bola výzva predchádzajúca zosplateniu riadne žalovaným doručená, nebol by veriteľ oprávnený úver zosplatiť s odkazom na ustanovenia § 11 ods. 2 veta prvá cit. zákona.

10. Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 a 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11. O trovách účastníkov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a § 256 C.s.p.. Súd rozhodoval aj o trovách súvisiacich s čiastočným zastavením konania. Pôvodne bola žalovaná suma vo výške 10.352,- eur /s prísl. 100%/ . V časti o zaplatenie sumy 1.084,64 eur bolo konanie zastavené z dôvodu úhrad vykonaných žalovanými po začatí konania, t.j. v tejto časti je to úspech žalobcu a nárok by mu patril podľa § 256 ods. 1 C.s.p. v rozsahu 10 % zo žalovanej sumy. Vo zvyšku je to úspech žalovaných, nakoľko v časti o zaplatenie 621,19 eur . bolo konanie zastavené bez preukázania dôvodnosti žaloby podanej v predmetnej časti, t.j. má sa zato, že ho spôsobil žalobca/ § 256 ods. 1 C.s.p/ a v časti o zaplatenie 8.646,17 eur s prísl. bola žaloba zamietnutá, čo je tiež úspech žalovaných / 255 ods. 1 C.s.p./ . Žalovaní boli úspešní v rozsahu 90 % zo žalovanej sumy. Berúc do úvahy pomer úspechu a neúspechu strán sporu, úspešnejší boli žalovaní a podľa pomeru im prináleží nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 % (90%-10%) voči v konaní neúspešnejšiemu žalobcovi.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia a to cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.